

LENINA KAROGS

Iziet kopā 1990. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Nr. 138 (5987)
OTRDĪEN
1989. gada 21. novembrī

Vai izslaukumi varētu būt lielāki?

Lopkopībā ir iestājies ziemošanas periods. Lūk, tagad kā uz delnas būs redzams, kādu lopbarību un val pietiekoši ir saražojusi laukopēji, cik prasmīgi sabalansētas lopbarības devas un, galu galā, cik godīgi savu darbu padara fermu laudis.

Piena izslaukumi, salīdzinot ar iepriekšējo dekādi, atkal ir sarkuši. Tāpēc jautāju agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» galvenajai zootehnikai Helenai Veikšņei: «Vai izslaukumi šodien varētu būt lielāki?». Lūk, galvenās speciālistes viedoklis:

Salīdzinot ar pagājušā gada attiecīgo laiku, piena bruto ražošana ir palielinājusies. Piemēram, agrofirma «Sarkanais Oktobris» piena ražošanu ir palielinājusi par 39 669 kilogramiem vai 26 procentiem. Par 20 procentiem piena kopražošanu palielināja kolhozs «Rožupe», par 17 procentiem — kolhozs «Zelta vārpa».

Bet padomju saimniecība «Agiona» piena ir saražojusi par 22 procentiem mazāk nekā pērn. Galvenais iemesls — kopsaimniecībā nav atrisināts lopkopēju kadru jautājums. K. Marksa, Kiroma kolhozi nepamatoti samazināja govju skaitu, un rezultāts ir bēdīgs. Piemēram, K. Marksa kolhozs šogad saražojis par 2 955 kilogramiem piena mazāk nekā pērn. Tiesa, arī K. Marksa kolhozā ir aktuāls lopkopēju kadru jautājums.

Pareiza lopu barošana nodrošina stabilus izslaukumus ziemošanas perioda sākumā un turpmāk. Bez mīnusa novembra pirmajā dekādē nostrādāja padomju saimniecības «Rušona» lopkopēji. Šķiet, ka pamazām normalizējas situācija jaunizveidotajā kolhozā «Ezerciems». Bet to nevar teikt par kolhoziem «Dubna» un «Galēni», par Raiņa kolhozu. Šajās saimniecībās piena izslaukumi ir samazinājušies par kilogramu un pat vairāk. Te, acīmredzot, jārunā par nepasmi sabalansēt lopbarību, laikiem arī par neizdarību un varbūt vienkārši par slinkumu. Kolhozu valdēm paškritiski jāanalizē situācija lopkopībā, lopkopības speciālistiem savā nozarē jānostāda «uz kājām».

Līdz šim dažādos līmeņos ir runāts par piena kvalitāti. Nereti bija tā, ka lopkopēju darba tikumu vērtēja tikai no tā, cik kilogramu piena izslaukts. Tagad arvien biežāk, pamatīgāk un, galu galā, arī objektīvāk tiek vērtēta piena kvalitāte. Ar šo jautājumu pagaidām gan vairāk nodarbojas siera rūpnīcas laudis, lai gan tas uztrauc mūs visus, kas ikdienā lietojam piena produkciju. Vai fermu laudis godīgi padara savu darbu? Droši vien, ka daudzi jā. Bet... palikam ir dažādi pārkāpumi. To nereti ir izdevies konstatēt arī mūsu pašu siera rūpnīcā. Drīz produkciju vērtēs pēc jaunajiem standartiem. Un te nu redzēs, kāds kuram ir darba tikums un atbildība. Laikam tikai tad, kad piena kvalitāte pa istam «sitīs» pa saimniecības speciālistu un fermas lauzu «kabaču», pārstrādāšanā nonāks kvalitatīvs slaukums.

A. ILJINA

Svētku rīts Vārkavā

17. novembrī jau rīta agrumā pār Vārkavas ciemu izskanēja tautas lūgšana «Dievs, svētī Latviju!».

Uz mūžīgiem laikiem virs ciema tautas nama (virš pirmās skolas ēkas Latgale) tika uzvilkti latviešu tautas nacionālais karogs.

Upmalas dievnamā rīta dievkalpojumā karogu iesvētīja prāvests O. Pujāts.

Svinīgajā brīdī ciema laudis uzrunāja un sveica ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja M. Dzerkale, kolhoza «Vārkava» priekšsēdētāja I. Fedotova, pensionārs A. Spūlis, tautas nama vadītāja E. Abolpa.

S. JOKSTE

Georgijs Fjodorovs — Maksimovs strādā Preiļu «Lauktechnikas» lopkopības fermu tehnisko apkopju stacijā. Apguvus vairākas specialitātes, var veikt kompresorista, autovadītāja, remontatlēdznieka darbus. Pašlaik apkalpo rajona lopkopības fermu slaukšanas iekārtas. Kolektīvā cienīts, atsaucis.

ATTELĀ: lopkopības fermu tehnisko apkopju stacijas ilgadējais strādnieks G. Fjodorovs — Maksimovs.

J. ZANDES foto

Baumas vai patiesība?

Piektdien pēcpusdienā redakcijai piezvanīja vairāki satraukti lasītāji un pastāstīja, ka Rožupē naktī izdemolēta skola. Un tas esot tāpēc, ka 17. novembrī bijis paredzēts uzvilkt sarkanbaltsarkano karogu.

Vakar no rīta sazinājāties ar rajona iekšlietu daļas priekšnieku I. Bekešu. Viņš pastāstīja:

— Patiešām, naktī no 16. uz 17. novembrī uzlauzta Rožupes

Kas notika Rožupē?

skola, nozagts magnetofons, ēdnīcā paņemti dažādi pārtikas produkti. Lai iekļūtu skolā, ļaundari izsītuši vairākus logus un uzlauzusi durvis. Viņi ietikuši arī kolhoza kantorī un mēģinājuši dabūt valā kases lodziņu. Cilvēki runā, ka tas esot saistīts ar 18. novembra svētkiem, ar sarkanbaltsarkanā karoga uzvilkšanu. Domāju, ka tā ir tirā sagādīšanās, tāpēc šim gadījumam ne-

vajadzētu pledot politisku nokrāsu. Mūsu darbinieki strādā, lai noskaidrotu vainīgos. Ceru, ka to nebūs grūti izdarīt, jo, kā saka, nozleguma vieta atstāts daudz pēdu.

Iekšlietu daļas priekšnieks apsollja par izmeklēšanas rezultātiem informēt sabiedrību.

V. KRAUJA

Deputātu kandidāti

Romualds Kavinskis par kolhoza «Sarkanais Oktobris» priekšsēdētāju strādā kopš 1955. gada, bet no 1986. gada augusta viņš ir agrofirmas ģenerāldirektors. Latvijas PSR kolhozu kustības veterāns, apzinīgs, prasīgs un principiāls vadītājs. Viņš var būt gan labsirdīgs, gan stingrs un nepielūdzams, ja to prasa darbs. Sarunu ar cilvēkiem prot leivzīt tā, ka viņiem šķiet, ka tās ir viņu domas, idejas, jo tieši par to viņi arī domājuši.

Romualda Kavinska (civēka, kurā pedagoga, psihologa talants veiksmīgi savienojas ar izcilu vadītāja (talantu) principos ir ticēt cilvēkiem. «Cilvēkos — spēks,

Skaisti staigāt pa zemi

cilvēkos — saimniecības sasniegumi». 1955. gadā sapulcē, kad Riebiņu ledzīvotāji nosauca Romualdu Kavinski par sava arteja priekšsēdētāju, viņš atbildēja: «Pateicos par godu, par uzticību. Bet ziniet, ka viens es esmu maz ko vērts. Kopā dalīsim priekus un bēdas. Ja pie darba ķersimies kopīgi — saimniecība plauks. Nevienš cits to mūsu vietā nedarīs...».

Viņa vadītā saimniecība no gada uz gadu sasniedz augstus rezultātus lauksaimniecības produkcijas ražošanā un pārdošanā valstij.

R. Kavinskis — vadītājs, kurš redz un tieši nosaka kolektīvās saimniecības attīstības perspektīvas. Viena no nozīmīgākajām viņa rakstura īpašībām ir patstāvīgi radoši meklējumi.

R. Kavinskis ir pamatojis agrofirmas izveidošanas mērķniecību lauksaimniecības produkcijas ražošanai, sagādei, pārstrādei un realizācijai, savienojot divas īpašuma formas. Viņa vadībā veikts milzīgs organizatoriskais darbs agrofirmas izveidošanā, tās struktūrvienību savstarpējās darbības sistēmas radīšanā.

Skaidrība, konkrētība un operatīvitate raksturīga kolhoza pārvaldīšanā, agrofirmas direktoru padomes darbā, ko vada R. Kavinskis.

R. Kavinskis ir pelnījis agrofirmas darbalauzū dzīļu cieņu ar prasmi valstiski lemt

uzdevumus, ko ir noteikusi partija un valdība, iekšēja organizētība, inteliģence cilvēkiem liek līdzināties viņam un tikpat skaisti, ar mīlestību staigāt pa zemi.

Viņš ir Sociālistiskā Darba Varonis, republikas Nopelniem bagātais lauksaimniecības darbinieks, apbalvots ar Ļeņina ordeni, Darba Sarkanā Karoga, Oktobra Revolūcijas ordeņiem.

M. Butkāne, piena preču fermas «Balbas» vadītāja;

V. Leonova, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kadru daļas vadītāja — Romualda Kavinska uzticības personas.

Deputātu kandidātu ievēribai

Saskaņā ar Latvijas PSR likumu par vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām visiem deputātu kandidātiem un viņu uzticības personām ir vienādas tiesības pirmsvēlēšanu aģitācijas laikā izmantot presi, tālā skaitā — arī rajona laikrakstu.

Par rajona padomes deputātu kandidātiem izvirzīti 149 cilvēki. Ir saprotams, ka, ievērojot rajona avīzes ierobežoto apjomu, mums nav reālu iespēju nodrošināt visu reģistrēto deputātu kandidātu aģitācijas materiālu publicēšanu. Jo vairāk tāpēc, ka līdz vēlēšanu dienai — 10. decembrim — iznāks tikai 8 laikraksta numuri.

Šajā sakarībā redakcija pazino ka deputātu kandidātu materiāli (deputāta kandidāta paziņojums vai programmas īss izklāsts, uzticības personas sagatavots materiāls utt.) tiks publicēti to iesniegšanas kārtībā. Lūdzam deputātu kandidātus un viņu uzticības personas savas domas izteikt koncentrēti.

Redakcijas štata darbinieki, lai salabātu visu deputātu kandidātu līdztiesību, pirmsvēlēšanu kampaņas laikā no deputātu kandidātiem nenems ne intervijas, ne arī gatavos par viņiem kādus citus aģitācijas materiālus.

Mūsu zvejnieku ārzemju partneri

Okeāna kuģis «Orčik», kas pieder zvejnieku kolhozam «Banga», no Zviedrijas atvedis iekārtas tikko kā nodibinātajam Zviedrijas un Latvijas kopīgajam kokapstrādes uzņēmumam «Kaltene». Tā saimnieki ir «Bangas» zvejnieki un Zviedrijas firma «Brovi Trading».

Šī firma nav vienīgā Latvijas ārzemju partnere. «Banga» at- tista savstarpēji izdevīgus saka-

rus arī ar Somijas, Francijas un Japānas sabiedrībām, kas piegādā mums dažādu tehniku un vērtīgu sugu zivju mazulius. Kolhozs maksā ar svaigām zivīm.

Lietišķus sakarus ar ārvalstu firmām nodibinājuši arī kolhozi «Uzvara» un «9. Maijs» un citu Latvijas kolektīvo saimniecību zvejnieki.

LATINFORM

Baltijas meridiāns

Lietuvā faktiski neviens nav vienaldzīgs pret Komunistiskās partijas likteni — ne vien republikas komunisti, bet arī daudzi bezpartijiskie uzskata, ka atjauninātā Lietuvas Komunistiskā partija ir tas reālais spēks, kas var izturēt pārbūves smagumu. Diskusija partijā un par partiju īpaši aktivizējās tad, kad tika paziņots, ka šā gada 19. decembrī (agrāk, nekā vajadzētu) notiks Lietuvas Komunistiskās partijas XX kongress. Diskusijas dalībnieku vairākums izteicās par nepieciešamību radikāli pārkārtot Lietuvas Komunistisko partiju. Sevišķi bieži strīdus izraisīja Lietuvas Komunistiskās partijas mērķi un attiecības ar PSKP. Tika publicēts LKP CK darba grupas sagatavotais Lietuvas

Lietuva: diskusija Komunistiskajā partijā

Komunistiskās partijas programmas projekts, kā arī Lietuvas Komunistiskās partijas programmas projekts, ko sagatavojis republikas Zinātņu akadēmijas, Viļņas universitātes un Lietuvas radošo savienību partijas organizāciju pārstāvju apvienotais kolektīvs. Taču nebūs pareizi uzskatīt šos projektus par alternatīviem: kopīga tajos ir daudz vairāk nekā atšķirīga.

Sajās dienās publicēts Lietuvas Komunistiskās partijas statusa projekts, kas tapis visu minēto grupu kopīga darba rezultātā. Var apgalvot, ka šis projekts visprecīzāk atspoguļo Lietuvas iedzīvotāju vairākuma cerības. Tajā uzsverts, ka LKP ir patstāvīga politiska organizācija. Vienīgi kļuvusi par tādu, tā spēš īstenot jau pirms gada pasludināto lozungu: «Lietuva bez

suverenitātes ir Lietuva bez nākotnes».

Statusa projektam pievienots komentārs. Tajā teikts, ka Lietuvas Komunistiskās partijas patstāvības pasludināšana ir pašnoteikšanās akts. Patstāvības realizēšana un nostiprināšana ir sarežģīts process, kura ilgums būs atkarīgs no pārbūves gaitas Padomju Savienībā, no politiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem republikā un ārpus tās, no visu Lietuvas iedzīvotāju apņēmības un kopīgiem pūliņiem atjaunot nacionālo valstiskumu, no viņu uzticības atjauninātai Lietuvas Komunistiskajai partijai. Turpat teikts, ka «patstāvīgās Lietuvas Komunistiskās partijas statusa pasludināšana un nostiprināšana nozīmē nevis sa-

karu saraušanu ar PSKP, bet gan to attīstīšanu un pārveidošanu no pakļautības par līdztiesīgu sadarbību».

Nesen notikušajā Lietuvas Komunistiskās partijas CK plēnumā, runādams par partijas patstāvību, tās pirmais sekretārs Aļģirds Brazauskis atzīmēja, ka to nevar aplūkot ārpus tiem pārbūves procesiem, kas notiek Padomju Savienības Komunistiskajā partijā. «Meklēsim formulu, kas atbilstu konkrētajam pārbūves posmam,» viņš uzsvera. «Jānovērš cēloņi, kas rada konfrontāciju un partijas šķelšanos, kuru neviens nevēlas; mums jāsauglabā šobrīd nepieciešamais politiskais spēks».

LATINFORM preses dienests

LKP CENTRĀLAJAI KOMITEJAI UN VISĀM LATVIJAS KOMPARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJĀM

P. STUCKAS LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES LKP ORGANIZĀCIJAS KONFERENCES

AICINĀJUMS

Pašreiz, pārbūves piektajā gadā, komunistu vidū ir radikāli atšķirīgi, dažkārt pat pretēji viedokļi par vairākām būtiski svarīgām pārbūves problēmām, kas jārisina partijai un valstij. Gan komunistu vidū, gan sabiedrībā kopumā pastāvošie atšķirīgie viedokļi un intereses, mūsbrīdā, ir mūsdienu sabiedriskās attīstības normāla izzieme. Vēsturiskā pieredze ir pārliecinoši pierādījusi, ka iepriekšējos gados valdošā tīri ārēja, mehāniskā uzskatu atšķirību unifikācija noveda partiju līdz stagnācijai un dogmatismam teorijā un praksē. Taču pašreiz spēkā esošie PSKP Statūti un partijas orgānu vēlēšanu sistēma nenodrošina šo dažādo uzskatu adekvātu atspoguļošanu partijas vadošajos orgānos un partijas presē. Joprojām ir mēģinājumi uzspiest visai partijai vecos «vienprātības» stereotipus, kas kavē PSKP atjaunošanu un nelauj tai atgūt plašu tautas atbalstu. Partijas pārbūve, kā to atzīst daudzi vadītāji, vēl atpaliek no valsts politiskās dzīves demokratizācijas un atjaunināšanas procesiem. Šāda atpalicība rada bažas par partijas kā aktīva politiska spēka nākotni.

PSKP patiesas atjaunošanas interesēs mēs aicinām LKP CK un visas republikas partijas organizācijas:

1. Atbalstīt Maskavas partijas kluba «Komunisti par pārbūvi» iniciatīvu un sākt diskusiju par partijas demokrātiskās reformas virzieniem.
2. Ievērojot atšķirīgos viedokļus, kas pastāv partijā, uzskatīt par nepieciešamu izveidot PSKP pārbūves demokrātisko platformu.
3. Reāla idejiskā un politiskā plurālisma apstākļos partijā at-

zīt, ka ir pieļaujama komunistu apvienošanās un vadošo partijas orgānu vēlēšanas, pamatojoties kā uz vienu, tā arī vairākām platformām. Platformas — tie ir politisko koncepciju varianti, kurus atbalsta ievērojama daļa partijas biedru. Ievērojot partijas iekšējo demokrātiju, komunistiem, kas atbalsta kādu no platformām un paliek mazākumā, jāgarantē tiesības aizstāvēt savus uzskatus un būt pārstāvētiem vēlētajā partijas orgānā.

kas 12. oktobra numurā publicējusi Maskavas partijas kluba platformu. Taču uzskatām, ka PSKP 28. kongresa sagatavošanas gaitā komunisti ir plašāk jāiepazīstina ar dažādām PSKP atjaunināšanas koncepcijām. Šai nolūkam mēs ierosinām publicēt Maskavas partijas kluba «Komunisti par pārbūvi» platformu, kā arī diskusijas gaitā komunistu izteiktos priekšlikumus republikas presē un atspoguļot diskusijas norisi citos masu informācijas līdzekļos.

A. ENDZIŅŠ,

konferences darba prezidijs vadītājs

Intervija

— Saimnieciskais aprēķins un kultūra. Kā savienot šos divus jēdzienus?

— Tie ir nesavienojami jēdzieni. Jo saimnieciskais aprēķins — tas ir mūsu kultūras nabadzības apliecinājums. Kori, deju kolektīvi, folkloras ansambļi ir jāsubsidē. Kā komercpasdarbība var pastāvēt vienīgi estrādes ansambļi un diskotēkas. Un šajos apstākļos ar plānotiem līdzekļiem var tikai noturēties, bet ne vairāk. Uz šo brīdi neviens vēl nezina, kas jaunajos apstākļos būs ar kultūru un izglītību.

Ar janvāri mēs pārejam uz liģumsaistībām ar katru kultūras iestādi. Ceram uz jaunajiem deputātiem un ļoti vēlamies, lai viņiem tīrām sāpētu kultūras un izglītības jautājumi. Un tiem vajadzētu būt pašā augšā, bet ne pakārtotiem. Mēs vienmēr esam lūdzēju lomā. Ar ko gan tikai nenodarbojamies: ar plānošanu, ar celtniecību, ar remontdarbiem... Tikai ne ar pašu kultūru.

Tautas tradīcijas nevar izmērīt rubļos. Un cilvēka dvēselei nedrīkst zēlot naudu.

— Vai jūs apmierina kadru stāvoklis?

— Neapmierina. Vienīgā vieta, kur tas ir apmierinošs, — Rīga un tās apkārtnē. Jo tālāk no centra, jo lielākas problēmas ar kadriem. Kultūras darbiniekiem ir vismazākās algas. Sevi cenošs cilvēks un tāds, kurš apļaus, ka kaut ko izdarīs, tāda darbā neies strādāt. Pašlaik klubos ir piecas vakantas mākslinieciskās daļas vadītāju vietās. Un pastāvīgā kadru malnība!

Pa šiem pēdējiem desmit gadiem ir sazēlušas nezales pret nacionālo kultūru. To veicināja, pirmkārt, zemās algas, otrkārt, vēl joprojām pastāvošā tendence, ka uz Latgali nenāk pat šeit dzimušie. Ja tas tā nebūtu, mūsu raions un pilsētas būtu nodrošinātas ar tiem spējīgajiem un augsti izglītajiem kadriem, kuri strādā ārpus mūsu rajona. Tādā caur tautas mākslu neesam ieaudzinajuši jaunajā paaudzē patriotisma jūtas, savas māļas apziņu... Viņi paši — latgalieši — ir arī vislielākie kritizētāji. Un tajā pašā laikā viņi ir pali-

kuši bez saknēm, ja varēja mierīgi aiziet projām.

— Kāda ir kultūras iestāžu materiālā bāze?

— Sliktā. Nav kas remontē. Un ja to arī dara, tad nav kultūras iestādēm vajadzīgās kvalitātes. Mūsu vienīgā celtniecības organizācija to nespēj darīt. Tas ir mūžīgais jautājums.

Cēsis darbojas restauratoru brigāde, kura gadā veic darbus 500 — 600 tūkstošu rubļu apmērā. Patlaban tā cer apgūt jau veselu miljonu. Pie mums praktiski tuvākajā laikā tā ir tīra utopija. Bet pats sākums būtu vajadzīgs. Pieci seši celtnieki va-

Vai mums kultūra vajadzīga?

rētu piepalīdzēt kultūras iestādēm.

Sogad tika kapitāli izremontēts Vārkavas klubs un bibliotēka. Rajona kultūras namā strādā kooperatīvs.

Kāda ir attieksme pret kultūru, tas skaidri redzams pēc rajona kultūras nama, kurš atrodas vienā laukumā ar viesnīcu, kinoteātri, pastu un partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas ēkām. Varat spriest paši.

Runājot par bibliotēkām. Ja apmierina grāmatu fondi, tad materiālā bāze ir vienkārši atbaldoša. Sliktā stāvoklī atrodas Arendoles bibliotēka, neespejama šauras telpas ir Rožkalnu, Aglonas bibliotēkas. Nav lasītavu, kuru nepieciešamību tik asi izjūtam tieši šodien, kad pleaugusi lasītāju interese par notikumiem republikā, reģionā, valstī...

Vairāk kā pieticīga ir pati materiālā bāze. Ir 50 tūkstoši rubļu materiālu legādei. Bet nav ne instrumentu, ne mēbeļu, ne... Vienkārši, nav ko pirkt.

It sevišķi sliktā stāvoklī ir Preiļu bērnu mūzikas skola. Ar stielgu jādoma par telpām. Jādoma par jaunas ēkas celšanu, bet visā Latvijā nav pat tipveida projekta šādām būvēm.

— Un ko jūs domājat par mākslas skolu Preiļos?

Kultūras dzīve

Intervija

un palīdzēt apgūt tik nepieciešamos amatus.

Tas viss, kā allaž, paliks tikai vēlmu līmenī, ja netiks izveidota savā restaurācijas brigāde (uz kooperatīva principiem?), jo kopā brūk visi pieminekļi. Un vēl — vai tiešām ir jālūdz talkā mū-

folkloras ansambļi, lauku kapelas un amatu brālības. Izklaidējošs veido diskotēkas, vokāli instrumentālie ansambļi.

Folkloras ansambļu vadītājiem vajadzētu dziļāk ielūkoties mūsu senajās garamantās, lai katram kolektīvam būtu sava seja. Ar gandarījumu varu minēt Rudzētu un Galēnu folkloras ansambļus, kā arī Aizkalnes, «Dailrades» Līvānu iecirkņa un Riebiņu kolektīvus.

— Ko jūs domājat par nacionālo kultūru attīstību rajonā?

— Ja rajonā veidosies nacionālās biedrības, mēs palīdzēsim. Bet pagaldām, piemēram, ukraiņus nevar kopā sadabūt. Es nezinu, ko viņiem vajag.

Pastāv krievu vokālī ansambļi, Līvānos darbojas arī dramatiskais kolektīvs. Krievi savas kultūras jomā varētu darīt krietni vairāk, jāuzteic Galīšu pušī, kuri mēģina mūs iepazīstināt ar savām čigānu dziesmām.

Par nacionālo kultūru iekļaušanu mūsu dzīves kopritē it sevišķi derētu padomāt agrofirmas «Sarkanais Oktobris» vadībai.

— Mēs visi tagad dzīvojam XX Vispārējo latviešu dziesmu svētku gaidās. Kā tiem gatavojas mūsu pašdarbnieki?

— Repertuārs jau zināms. Mums ir jauns virsdiriģents — Edvīns Dzīļums, kas ir pazīstams kā Tautas kora «Rīga» vadītājs. Kora dziedātāju vārdā varu teikt, ka mums viņš patīk. Te var izveidoties laba sadarbība.

Pagājušajā sezonā mūs neapmierināja deju kolektīvu virsvadītājs. Mēs bijām spiesti viņu nomainīt. Šoreiz, neriskējot atkal ņemt no malas (pārāk īss laiks līdz svētkiem!), lūdzām talkā Gaidu Ventu.

Ir izstrādāts kopmēģinājumu grafiks, pēc kura tad arī vadāms. Lielas rūpes sagādā arī kolektīvu apģērbšana. Bet tas ir pašu kolektīvu un to vadītāju ziņā.

— Paldies par sarunu!

Intervēja V. ROMANOVSKIS J. SILICKA foto

SARUNA AR RAJONA KULTŪRAS NOBĀLAS VADĪTAJU ALBERTU VUCĀNU

su tautieši — emigranti, kuri varētu palīdzēt materiāli? Lai mēs paši sev noticētu, obligāti ir jādabū gatavs kaut viens objekts. Un šoreiz tā būtu Preiļu pils. Jau no 20. jūnija dzīvoju vienos solījumos, ka celtnieki izlabos savas pieļautās kļūdas.

— Muzejs. Kādas reālas iespējas jūs redzat, lai tā ekspozīcijas būtu pieejamas apmeklētājiem?

— Manuprāt, tas tika nodibināts par agru, jo nebija nekādas materiālās bāzes tā veidošanai. Lai arī kā nebūtu ar telpām, tā kolektīvis tomēr pierādīja savu dzīvotspēju. Sogad tas noorganizēja ceļojāo izstādī «Preiļu rajons senajās pastkartēs», ekspozīciju «J. Baško — 100», organizēja Keramikas dienas un piedalījās citos pasākumos. Reizi trijos mēnešos būtu vēlamas organizēt ekspozīcijas rajona kultūras iestādēs.

— Raksturojiet, lūzdu, isumā mūsu pašdarbību.

— Tai ir divi veidi: tautas tradīciju un izklaidējošā. Pie pirmās pieder kori, deju kolektīvi,

**Pārskati un vēlēšanas
tautas kontroles orgānos**

Lai paveiktajam būtu lielāks svars

Rajona kolhozos, sovhozos, uzņēmumos, organizācijās un iestādēs notiek tautas kontroles grupu un posteņu pārskatu un vēlēšanu sapulces. Kā zināms, tautas kontroles orgānu darbs izvērst uz sabiedriskiem pamatiem, tos ievēlē darba kolektīvu sapulcēs. Tādas sapulces jau notikušas agrofīrmā «Sarkana Oktobris», Līvānu stikla fabrikā, Ļeņina kolhozā, padomju saimniecībā «Rušona». Tautas kontroles grupās izvirzīti autoritatīvi, kompetenti un principiāli cilvēki, kuri ir spējīgi tautas kontroles darbu organizēt pa jaunam, atbilstoši pārbūves prasībām.

Cik darbīgi ir bijuši Preiļu trikotāžas fabrikas tautas kontrolieri? To izvērtēja šī darba kolektīva sapulcē. Par tautas kontroles grupas veikumu pārskata periodā (trīs gadus) ziņoja tā vadītāja V. Vasiļjeva. Grupa darbojas 12 cilvēku sastāvā. Rīkotās plānotās un pēkšņās pārbaudes darba tehnoloģijas, kvalitātes un disciplīnas ievērošanā, produkcijas saglabāšanā, izejvielu ekonomijā, par trūkumiem sastādīti akti. Taču, kā sapulcē atzina tautas kontroles grupas vadītāja vietnieks R. Romanovskis, šo pārbaudu materiāli galvenokārt nodoti uzņēmuma administrācijai, soda uzlikšanai vainīgajiem, daļa aktu palikusi mapēs bez tālākas rīcības. Tā tas ir ar aktiem, kas sastādīti par nolaidību darbā šoferiem un

iekārtu iestādītājiem. Tautas kontrolieri «novest» lietas līdz galam ir kautrējušies.

Tautas kontroles grupa rīkojusi reidus par darba laika izmantošanu, materiālu un izejvielu saglabāšanu u. c. Jāatzīst, ka grupas darbs sākumā bija daudz aktīvāks, jo brīvāka bija tās vadītāja. Beigās, kad V. Vasiļjeva ir stipri noslogota tiešajā ražošanas darbā, atdeve sabiedriskajam pienākumam kļuvusi mazāka. Tomēr visumā tautas kontroles grupas veikumu uzņēmuma darba kolektīvs novērtēja ar pilnīgu «apmierinoši».

Sapulcē ritēja nopietna saruna par to, kā tautas kontroles grupas darbu padarīt efektīvu un iedarbīgu cīņā pret ražošanas zudumiem, tehnoloģiskās disciplīnas ievērošanu, birokrātismu, nodrošināt tā lietiskumu un atklātību. Tautas kontroles grupā jāievēlē tikai tie, kas strādātu, — tās bija darba kolektīva vēlējums. Tādēļ grupas sastāvu apsprieda pirms sapulces pa brigādēm, izvēlējas pašus piemērotākos šī sabiedriskā pienākuma veikšanai.

Jauno tautas kontroles grupu Preiļu trikotāžas fabrikas kolektīvs ievēlēja 8 cilvēku sastāvā, par priekšsēdētāju sapulce izraudzījās normētāju A. Lesčanovu, kas ir laba organizatore, sabiedriski aktīva un principiāla.

J. GURGONS

Igaunija: pašiem sava nauda nav vienkārša lieta

Igaunijā risinās karsti strīdi sakarā ar nākamā gada 1. janvārī gaidāmo republikas pāreju uz saimniecisko aprēķinu.

Val var runāt par ekonomisko patstāvību, ja naudas, kredītu un finansu sistēma netiek regulēta republikas līmenī, — jautā pašu valūtas plekritēji, kuru vidū ir Igaunijas Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks Reins Otsasons. Vīni spriež tā: uzņēmumu pilnīga finansiālā patstāvība, kas nozīmē iespēju brīvi noteikt, ko ražot, kam un par kādu cenu ražot, nenovēršami izraisīs cenu celšanos. Tā turpināsies tikmēr, kamēr visu krājbankās esošo noguldījumu (šobrīd uz katru ledzīvotāju to ir aptuveni pusotra tūkstoša rubļu) vērtība samazināsies par 50 procentiem vai divām trešdaļām. Ieviešot savu naudu, no apgrozības tiks izslēgta milzīga liekas naudas summa — aptuveni 1 miljards rubļu, gan izņemot no apgrozības «ēnu» ekonomikas līdzekļus, gan arī vienlaicīgi īstenojot naudas reformu. Tādējādi būs iespējams nodrošināt ledzīvotāju pieprasījumam preču sekmību.

Lai regulētu naudas apgrozību, tiks izmantots arī ārējo kredīts, par ko valdība iegādāsies deficītas importa preces.

Savas valūtas ieviešanai Igaunijā pretojas otrs republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks Edgars Savisārs, kas arī min savus argumentus. Pirmais no tiem ir saistīts ar pretrunu starp savas valūtas ieviešanu republikā un Eiropas vispārējo ekonomiskās integrācijas tendenci. Bet droši vien pats galvenais arguments ir bažas, ka Igaunija vien-

kārši nav gatava padarīt savu valūtu konvertējamu. Varbūt pagaidām būtu drošāk apbežoties ar čekiem, kuros izmaksātu daļu ledzīvotāju darba algas? Bet pēc tam, kad čeki attaisnosies, nestrādātos aizstāt tos ar istu naudu?

LATINFORM preses grupa

Darbs priekam

Pirms dažiem gadiem ražošanas apvienības «Dailrade» Līvānu iecirknī sāka strādāt Valentīna Kirijenko (attēlā). Noliktavas pārziņas darbs, kurš no maļas izliekas vientuļš un neinteresants, kopā ar interesantiem un radošiem cilvēkiem deva pavisam citu gandarījumu un prieku. Pamazām tika uzkrāta pieredze, no kādas dziļas kurš labāk ada, kurš iecienījās gaišos toņus, kuram adītājam labāk paveicas strādāt ar tumšu dziļu. Laika gaitā, saaugot ar kolektīvu, pārrunāts tiek ne tikai par darbu, bet arī par ģimenes rūpēm. Valentīnai visvairāk patīk izšūt krustdūrienu tehnikā, kaut gan šim vajaspriekam iznāk maz laika.

Pavasaros un rudenos brīvo laiku viņa pavadā laukos — dzimtajās mājās.

Sogad, kad Jasmuižas muzejā atklāja latgalešu grāmatu izstādi, reizē ar Līvānu dailamatnieku darbiem uz izstādi aizceļoja arī Valentīnas mātes jaunības dienu rokdarbi. Tas bija skaists brīdis — latgalešu literatūras un mākslas patiesas atdzimšanas un atziņas brīdis.

Valentīna viēnmēr ir arī pirmais palīgs, kad iecirkņa kolektīvā gatavojas kāds pasākums vai izstāde.

D. RASA

J. SALNAVIEŠA foto

RINDAS NO LASĪTAJU VĒSTULEM

Jau ilgāku laiku dzīvoju tālu no dzimtā novada, taču Jūsu laikraksts tiek abonēts un izlasīts vienmēr. Ļoti interesē, kaut ko uzzināt par dzimtenes laudim un vietām, kur ietas bērniņas takas.

Pilnībā atbalstu Latgales žurnālistu rezolūciju «Par vietējo laikrakstu statusu». Rajona laikraksts nedrīkst būt tikai partijas komitejas un Tautas deputātu padomes pakļautībā. Tas nav demokrātiski. Taisnīgums prasa, lai visām sabied-

notikumos avīzē jāiznāk ar mainītu, notikumam atbilstošu devīzi. Mani priekšlikumi: «Vienoti Latgaleļi», «Mainies uz augšul», «Plaukstī un ziedī, Tēvu zemeļ», R. OZOLIŅŠ, kandidāts (Ogrē)

pedagoģijas zinātņu

«Lauku Avīzes» 1989. gada 3. februāra numura pirmajā lappusē bija nofotografētas visu Latvijas rajonu avīzes. Tur bija gan «Komunisma Uzvara» un «Darba Uzvara», gan «Padomju Karogs», «Darba Karogs», «Oktobra Karogs» un «Ļeņina Karogs». Un vēl daudz citu celu, taču absolūti tukšu nosaukumu.

Ir pagājis vairāk par pusgadu. Nu mums ir «Staburags», «Ogres Vēstis», «Mālienais Zināns», «Saldus Zeme», «Yentas Balss» u. c. «Ļeņina Karogs» ir palicis. Pirms dažiem gadiem, kad rajona avīzē bija makulatūras vērtība, lasītājiem bija vienalga, kāds tai nosaukums. Sodiens, kad avīze kļuvusi mums vajadzīga, mums vairs nav vienalga, kā tā saucas. Pašreizējais nosaukums ir vārdu spēle, un nav šaubu, ka tas nomaināms.

Domāju, ka jaunajam nosaukumam nav jāfigūrē vārdam «Preiļu». Līvāniešiem tas var nepatikt. Skiet, ka pats piemērotākais rajona avīzē būtu kāds neitrāls nosaukums «Vēstnesis», «Ziņotājs» utt.

Priecājos, ka pēdējie numuri iznāk bez anahronisma «Visu zemju proletārieši, savienojieties!». Uzskatu, ka avīzē jābūt interesantai, nekādas devīzes nav vajadzīgas.

Un vēl. Nedomāju, ka avīzē veido, izlaiz un uztur par saviem līdzekļiem partijas komiteja un rajona izpildkomiteja. Tāpēc tā pieder visiem Preiļu rajona ledzīvotājiem, nevis pāris organizācijām. Tāpat vārdi «Latvijas Komunistiskās partijas Preiļu rajona komitejas un Preiļu rajona Tautas deputātu padomes laikraksts» ir pilnīgi lieki.

Ar cieņu Bicāns no Aglonas pagasta

Cauri visam plašajam Preiļu rajonam savu rāmo tecējumu no sava 100 kilometru garuma daļēji veic trešā (pēc Aiviekstes un Ogres) mūsu liktenupes Daugavas pieteka Dubna, nepārtraukti savākdama ūdeņus no Latgales kādreiz zīlajiem ezeriem un tagad piesārņotajām upītēm. Dubnas tecējums ir rāms un ne-cils. Pie Līvāniem Dubna pēc garā tecējuma sastopas ar Daugavu.

Daugavas vārdus nes dažādi preses izdevumi, fabrikas un sporta organizācijas. Dubna izliekas it kā nepamatoti aizmirsta. Varbūt Dubnas vārdā varētu nosaukt rajona laikrakstu, kas atspoguļotu mūsu sadzīves straujās norises? Varbūt tad mēs vairāk iemācītos mīlēt un cienīt Latgales lielāko upi un sargāt to no piesārņojumiem?

Dziļā cieņā — dekāns A. Budže

Par Latvijas Žurnālistu savienības Latgales radošās apvienības sanāksmes rezolūciju «Par vietējo laikrakstu statusu» varu teikt viennozīmīgi — atbalstu pilnībā. Ļoti patīes un zīmīgi vārdi — «nevienam nav monopola uz patiesību». Vēl jo vairāk tad, ja tie, kuri pretendē uz 100 procentiem taisnības, nereti melo par 120 procentiem.

Avīzes nosaukuma maiņa, manuprāt, ir ļoti aizkavējusies. Ierosinu šādu nosaukumus «Ezerzeme», «Ezerzemes Vēstis» vai tamlīdzīgi. Devīze konkrētajos apstākļos, manuprāt, vispiemērotākā būtu «Brīvību Tēvzemel!».

Ar cieņu — V. Kaļva (Preiļos)

«Ļeņina Karogu» ar aizvien lielāku interesi izlasu no «augšas» līdz «apakšai». Gandarījumu izraisīja 2. novembrī publicētais materiāls par vietējo laikrakstu statusa izmaiņām, lielākas patstāvības un daudzpusības iegūšanu, atteik-

šanās no bezjēdzīgā lozunga par «visu zemju proletāriešu savienošanos».

Būdamis jūsu laikraksta ilgstošs lasītājs un zināmā mērā arī līdzstrādnieks, domāju, ka vispiemērotākā devīze avīzē varētu būt «Plaukstošu Latgale — suverēna Latvijā!». Domāju, ka tieši šāda devīze vislabāk varētu izteikt gan avīzes, gan tās lasītāju darbības virzību, programmu, reģionālo specifiku, Latgales ciešo vienotību ar visu Latviju. Tas jo svarīgi arī, tāpēc, ka Latgalē ir spēki, kas grib izveidot separātiskas krieviski runājošo autonomijas.

Kas attiecas uz nosaukuma maiņu, tad tas arī būtu jādara, jo PSRS ir daudz izdevumu ar šādu (un līdzīgu) nosaukumu. Taču tā ir tik nopietna lieta, ka ļoti rūpīgi jāapsver, lai, atbrīvojoties no viena trafareta, netiekristu citā. Ir labi, ka, mainot nosaukumu, tas sakrīt ar novada, vietas specifiku un atjauno senāk izdoto avīžu nosaukumu (piemēram, «Talsu Vēstis»). Taču, ja blakus esošajos rajonos ir līdzīgi avīžu nosaukumi (piemēram, «Jelgavas Ziņotājs», «Tukuma Ziņotājs»), tad nekā laba te nav. Turklāt vārds «ziņotājs» ir pārveidots no krievu «известия», latviski labi neskan un asociējas ar jēdzienu «stukačs»... Jācer, ka «Ļeņina Karogs» nekļūs par «Preiļu Ziņotāju».

P. ZEILE,

profesors, filozofijas zinātņu doktors

REDAKCIJAS PIEBILDE. Iepazīstinājām ar fragmentiem no pirmajām lasītāju vēstulem, ko esam saņēmuši sakarā ar mūsu aicinājumu apspriest, kādam būtu mūsu laikrakstam turpmāk. Ceram, ka savu viedokli izteiks arī visi citi lasītāji, jo, lai gūtu objektīvu atbildi, ir svarīgi uzklaustīt pēc iespējas vairāk cilvēku domas.

Kādam būt mūsu laikrakstam

riski politiskajām organizācijām būtu vienādas iespējas un tiesības izteikt savus viedokļus un idejas. Privileģijas un vara nevar būt par argumentu ceļā uz taisnību. Tāpēc avīzē jābūt visu rajona ledzīvotāju laikrakstam, bet žurnālistiem — neatkarīgiem.

Tagadējais laikraksta nosaukums ir vispārīgs, būtībā neko neizsakošs, tāpēc tas jānomaina. Tas svarīgi arī tāpēc, ka laikraksta nosaukums zināmā mērā pat var noteikt tā popularitāti un lasītāju skaitu. Mani priekšlikumi avīzes nosaukumam: «Tēvu Zeme» (manuprāt — visatbilstošākais), «Brīvā Latgale», «Latgales Zeme», «Preiļu Zeme».

Iepriekšējā devīze patiešām ir novecojusi un neatbilda pārbūves laikam, taču cita būtu vajadzīga. Devīze parastam ikdienas numuram varētu būt nemainīga, bet mūsu tautas svētkos, kā arī izcilos

ZEMES darbu nobeigums izziņējis ar mēneša lielākajiem svētkiem — Mārtiņdienu. Šajā dienā — 10. novembrī — deviņas saimnieces lika galdā cepiņu zosi ar skābiem kūpostiem, vārija sagrūstus zirņus, pupu un kariupeļu biezu pulstus, gatavoja desu luņķus, vērsa un vistas gaļas ēdienus, karašas. Tas par ēdieniem, un šķiet, ka tas arī ir vienīgais, ko mēs zinām visi par Mārtiņiem.

Bet kā tad īsti šo dienu svinēja senatnē? Uz šo jautājumu centās atbildēt Preiļu kooperatīvās arodskolas 5. grupas meitenes, rīkojot savus pirmos latviešu svētkus. Tie ievadīja tradicionālo gadskārtu ierožu ciklu, kurā paredzēts iemācīt svinēt visus tautas svētkus. Sim-

las, neizpalika arī bez tradicionālās zilēšanas, jo meitenes taču ļoti gribēja zināt, ar ko apprecēsies. Vienai kāzas gaidāmas jau nākamgad. Raiti ritēja rotaļas un spēles.

Svētku dalībnieki iepazīs arī ar daudziem ticējumiem, kuri atnākuši līdz mūsdienām no senās Mārtiņdienas: ja Mārtiņos ir sarma, būs bagāta dārza raža; ja ir migla, būs silta ziema; ja pa Mārtiņiem salst, būs labs gads; ja Mārtiņos zoss brien pa dubļiem, tad Lieldienās tā slidināsies pa ledu; ja Mārtiņos zoss slidinās pa ledu, tad Ziemassvētkos tā peldēs pa ūdeni.

Mārtiņdienas vakarā apmeklētājus sagaidīja arī rajona kultūras nams. Par sarīkojuma dalībnieku omulību rūpējās lauku kapela un

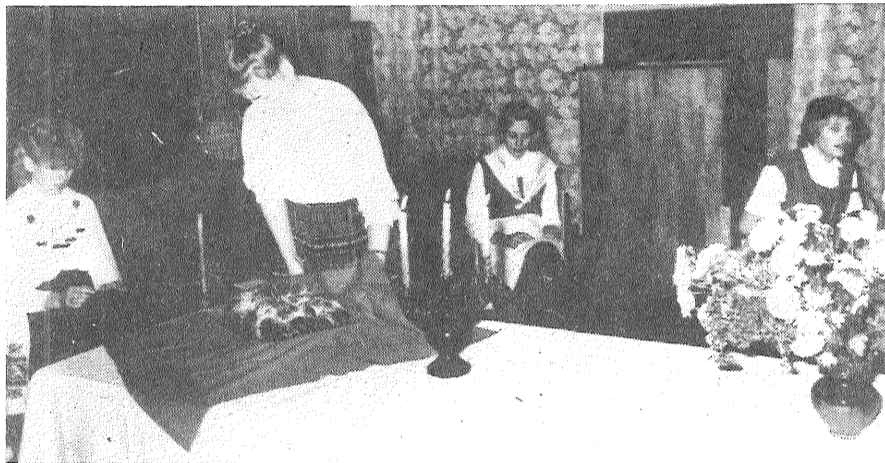
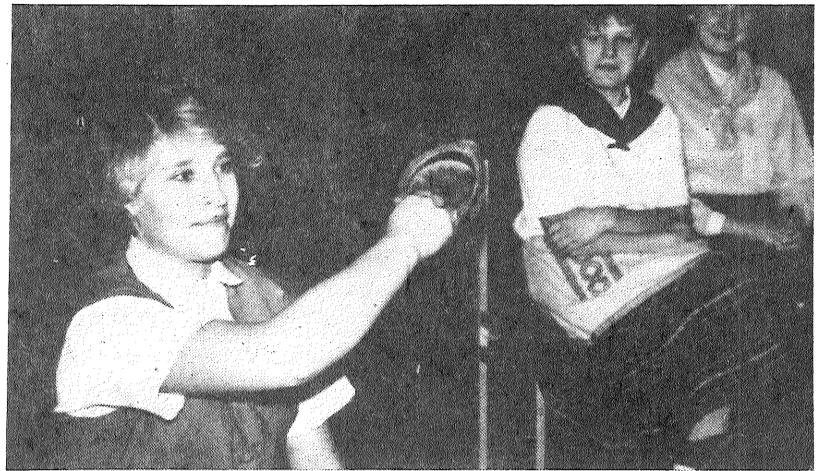
biedriskās ēdināšanas uzņēmums bija sarūpējis gan alu, gan zirņus.

Seit bija skatāma Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja fondu izstāde: segas, divieļi, prievītes, billaine, tines. Apmeklētāji varēja nopirkt ražošanas apvienības «Daiļrade» Preiļu iecirkņa, kā arī individuālo adītāju cimdus un zeķes, Vaclava Babra keramiku.

Kultūras nama darbinieki nemaz negaidīja tādu aisaucību! Mazā zāle tiešām bija par mazu. Mārtiņdienu bija rosinoša gan kultūras darbiniekiem, gan apmeklētājiem.

Mācīsimies svinēt svētkus paši un palīdzēsim to darīt arī citiem, jo priekšā mums — Ziemassvētki.

V. ROMANOVSKIS

ATTELOS: foto-korespondents J. Silickis arodskolā fiksēja Kurpes mešanu (vai iziešanu pie vīra?), svētku klīnģera pasniegšanu, momentu, kad darbā aizņemtās rokas, un «astes» ķeršanu, kas radīja vislielāko jautrību.

pasākumam meitenes gatavojās estētiskās audzināšanas siundās Valēntīnas Brices vadībā.

Svētkos tika dziedātas un skandētas tautasdziesmas, minētas mik-

Riebiņu ciema folkloras ansamblis Jaņa Teļāna vadībā. Viesiem lustēties palīdzēja vidējās paaudzes deju kolektīva un ģimenes kluba locekļi, — kā jau īsti būdēji. Sa-

Mārtiņos

Redaktors P. PIZELIS

Rūķu svētku gaidās

Šie svētki Preiļos notiks janvārī. To paziņās zīme — Rūķu cepure, kuru katrs no jums (liels vai mazs) mājās var izgatavot, uzšūt, salīmēt, izadīt, — lai darbojas jūsu fantāzijai! Labākās cepures īpašnieku gaidīs pārsteiguma balva.

Pirms tam neaizmirstiet atnest uz rajona kultūras namu (līdz 20. decembrim) pašgatavotos Rūķus, kuri rotās mūsu svētku egli, kā

arī zīmējumus konkursam «Ieročiem — nē!».

Uz svētkiem līdz ņemiet arī savu rotaļu ieroči, jo visi Rūķi ir vienisprātis, ka ieroči ir pavisam nevajadzīgas un kaitīgas lietas.

Mēs visi lasām avīzes, skatāmies televizoru, un daudzi jo daudzi pleaukušie runā un raksta par ATBRUŅOSANOS. Un tās nav tikai

tuksās runas, daudzus ieročus un raketes jau sāk iznīcināt.

Mums, Rūķiem, ir ierosinājums: rādīsim pleaukušajiem priekšzīmi un Jauno gadu sāksim ar VISU BERNU ATBRUŅOSANOS! Atnesīsim visus savus ieročus uz Rūķu svētkiem un atdosim Salatētīm, gan jau viņš zinās, ko ar tiem iesākt.

LIELAIS ROĶIS

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

pieāvā šādas ceļazīmes:

ceļojumiem ar vilcienu (grupām)

Maskava — no 23. līdz 28. novembrim (13 cilv.), no 1. līdz 5., no 8. līdz 13., no 15. līdz 19. decembrim (30 cilv.),

Kijeva — no 7. līdz 12. decembrim (15 cilv.), no 14. līdz 19. decembrim (30 cilv.),

Ļeņingrada — no 22. līdz 24. decembrim (30 cilv.),

Kohtlarjarve — Narva — Tartu — Tallina — no 22. līdz 27. novembrim (15 cilv.);

ceļojumiem ar lidmašīnu (grupām)

Soči — no 8. līdz 12. decembrim (cena 5610 rbļ.),

Odesa — no 27. novembra līdz 1. decembrim (cena 2745 rbļ., 15 cilv.),

Sevans (Erevāna, Cahnadzora, Garni, Geharda) — no 8. līdz 12. decembrim (cena 6450 rbļ.),

Pjatigorska (Esentuki, Zeļeznovodska, Teberda — Dombajs) — no 27. novembra līdz 1. decembrim (cena 5790 rbļ.),

Gagra (Suhumi, Soči, Novijafona) — no 8. līdz 12. decembrim (cena 5940 rbļ.),

Odesa — Varna ar tvaikoni (Sevastopole, Novorosijska, Suhumi, Batumi, Soči, Jalta) — no 3. līdz 14. janvārim;

ceļojumiem ar autobusu

Gagarina — Maskava — no 30. novembra līdz 5. decembrim (cena 3720 rbļ., 30 cilv.),

Pērnavā — Tallinna — no 1. līdz 3. decembrim (cena 1532 rbļ., 30 cilv.),

Ļeņingrada — no 14. līdz 18. decembrim (cena 2970 rbļ., 30 cilv.), no 15. līdz 18. decembrim (cena 1920 rbļ., 30 cilv.),

Gomeļā — Kijeva — no 7. līdz 12. decembrim (cena 3900 rbļ., 30 cilv.),

Tartu — Tallinna — no 8. līdz 10. decembrim (cena 1380 rbļ., 30 cilv.),

Volkoviska — Grodņa — Druskininki — no 8. līdz 10. decembrim (cena 1710 rbļ., 30 cilv.),

Brauciens uz Poliju — no 8. līdz 12. decembrim (36 cilvēkiem).

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, ind. 228400, 5. Augusta ielā 25. Tālruni: 26206 — ceļojumiem ar lidmašīnu, 26503 — ceļojumiem ar vilcienu un autobusu.

LIVĀNU MAIZES KOMBINĀTAM

darbā vajadzīgi:

mīklas veidotājs (vīrietis, vai viņa māceklis. (Gabal-darba samaksa 250 — 300 rbļ.);

maizes cepēji (alga 200 — 300 rbļ.),

Darbs divās maiņās.

ĻEŅINA KOLHOZAM

vajadzīgs augu aizsardzības un sēklkopības agronoms (ar augstāko izglītību, autovadītāja tiesībām).

Nodrošina ar labiekārtotu dzīvokli. Pieteikties personīgi.

PARDOD grūsnu teli. Tālrunis 22893.

Tava mīļa māmuliņe Ciešu miegu aizmīgusi, Nejut vēja pūtieniņu, Nedzird tevi raudājam. (T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Janīnai Cirseneceļ, MĀMUĻU smiltāja alžvadot. Lopkopības speciālistu kolektīvs

PREIĻU RAJONA KULTŪRAS NAMĀ

27. novembrī plkst. 10.30 un 13.00 teātra izrāde bērniem «Runča Leopolda dzimšanas diena».

PREIĻU RAJONA KULTŪRAS NAMĀ

27. novembrī plkst. 20.00 viesojas V. Višņevska Baltijas flotes drāmas teātris ar izrādi «Taurenīts, taurenīts».

RĒZEKNES CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

aicina arodbiedrību pārstāvjus, kultūrmāsu pasākumu organizatorus noslēgt līgu-

mus tūrisma braucieniem 1990. gadam.

Adrese: Rēzeknē, Brīvības ielā 3. Tālrunis uzziņām: 23529.

LEŅINA KAROGS

MŪSU ADRESE: 223250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21789, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 498 eksemplāru (latviešu valodā — 10 198 eks., krievu valodā — 4 300 eks.). Indekss 03103. Pas. 1462.